

ενέργεια για τι και για ποιον ;

ενάντια στην καταστροφή που φέρνει η ανάπτυξη



Χειρονομία-Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Η ενέργεια έβαλε τον θεμέλιο λίθο για το χτίσιμο της σύγχρονης κοινωνίας. Ξεκινώντας από την βιομηχανική επανάσταση, την αρχή για το χτίσιμο του καταναλωτικού ανθρώπου και των σύγχρονων μεγαλουπόλεων, μπορούμε να εντοπίσουμε την απότομη αύξηση της παραγωγής και κατανάλωσης της ενέργειας με τις τελευταίες δεκαετίες να αποκτά γεωμετρική άνοδο. Όλη αυτή η αύξηση όμως βασίστηκε σε μία προβιομηχανική πίστη, ότι δηλαδή τα αποθέματα ενέργειας και πρώτων υλών στον πλανήτη είναι άφθονα. Κι ενώ οι επιστήμονες με τα χρόνια άρχισαν να κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου η οικονομία είχε περάσει είδη στην επόμενη φάση της, τον καταναλωτικό καπιταλισμό. Είχε αποκτήσει τον δικό της ρυθμό, η παραγωγή έπρεπε συνεχώς να αυξάνεται και ότι έμπαινε εμπόδιο σε αυτό έπρεπε να παραγκωνιστεί με κάθε μέσο. Κι ενώ οι επιπτώσεις της ανθρώπινης παρέμβασης άρχισαν να γίνονται ευδιάκριτες, ο θεμέλιος λίθος του οικονομικού μας συστήματος οι κολοσσοί των υπερεθνικών εταιρειών χωρίστηκαν στους αρνητές της πραγματικότητας και τους εκμεταλλευτές της πραγματικότητας. Έτσι την ίδια στιγμή που βλέπουμε σήμερα το άτομο που αυτοαποκαλείται πλανητάρχης να έχει ξεκινήσει ένα πόλεμο ενάντια στην λογική, την επιστημονική παρατήρηση και την οικολογία, στον αντίποδα δημιουργούνται εταιρείες "φιλικές" προς το περιβάλλον που καλούνται να καλύψουν το ηθικό κενό της εποχής, σύμφωνα πάντα με τις ανάγκες της αγοράς. Έτσι σιγά σιγά βλέπουμε να χτίζεται μία ψευδαίσθηση ότι ο ρυθμός με τον οποίο ζούμε αυτή την στιγμή απλά θέλει μικρές "μεταρρυθμίσεις" προκειμένου να μην δημιουργεί πρόβλημα. Ότι δηλαδή αρκούν μερικά φίλτρα και χρήση διαφορετικών πλαστικών σακουλών για να είμαστε οικολόγοι. Φυσικά από το παιχνίδι δεν λείπει και η ενέργεια. Ξαφνικά με ένα φίλτρο οι εξορύξεις ονομάζονται φιλικές ενώ ταυτόχρονα όση ενέργεια δεν προέρχεται από το πετρέλαιο ονομάστηκε ανανεώσιμη, ασχέτως αν σε κάποιο σημείο από την παραγωγή ως την κατανάλωση μπορεί να προκαλέσει άλλη μία εντυπωσιακή ανθρώπινη παρέμβαση στην οικολογική αλυσίδα.

ΕΞΟΥΞΕΙΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ



Τον Σεπτέμβρη του '17 υπογράφηκε από τον υπουργό ενέργειας και περιβάλλοντος Γ. Σταθάκη η παραχώρηση 4.187 τετραγωνικών χιλιομέτρων για έρευνα και εξόρυξη υδρογονανθράκων σε όλη την Ήπειρο στην πολυεθνική Repsol Oil&Gas.

Η περιοχή που θα ξεκινήσει η έρευνα και εκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στα Ιωάννινα είναι στο Καλπάκι, του Δήμου Πωγωνίου, κοντά στο Ζαγόρι. Η υπό παραχώρηση περιοχή όμως είναι μεγαλύτερη, και περιλαμβάνει πέρα του Δήμου Πωγωνίου, το Δήμο Ζαγορίου, μεγάλο τμήμα της Ν.Ε. Θεσπρωτίας συμπεριλαμβανομένου και του ποταμού Καλαμά μετά του Δέλτα αυτού στη Σαγιάδα. Στην πρώτη φάση των ερευνών περιλαμβάνεται η γεωφυσική σεισμική έρευνα στην περιοχή της Ζίτσας και στους Δήμους Σουλίου, Φιλιατών και Ηγουμενίτσας. Έπειτα θα ακολουθήσουν οι έρευνες σε Δωδώνη, Πωγώνι και Ζαγόρι, με στόχο έως το τέλος του επόμενου έτους να έχουν ολοκληρωθεί στο σύνολο των χιλιομέτρων που θα ερευνηθούν στην Ήπειρο ενώ το 2021 αναμένεται η πρώτη γεώτρηση για υδρογονάνθρακες σε περιοχές των Ιωαννίνων και της Θεσπρωτίας. Τα αναπόφευκτα αποτελέσματα ανάμεσα στα άλλα αφορούν τον κίνδυνο απελευθέρωσης στην ατμόσφαιρα υδρόθειου το οποίο είναι ένα άχρωμο, δηλητηριώδες, διαβρωτικό, εύφλεκτο και εκρηκτικό αέριο. Αυτό μας οδηγεί στον μεγάλο κίνδυνο πυρκαγιών από τις εκρήξεις του εύφλεκτου αερίου που σε συνδυασμό με την ύπαρξη έντονης και

μοναδικής βλάβστησης της Ηπείρου, κατά τις περιόδους του καλοκαιριού θα κινδυνεύει να μετατραπεί ο τόπος σε πύρινη κόλαση. Έναν εφιάλτη που τον ζούμε κάθε χρόνο στην Ελλάδα και χωρίς το υδρόθειο. Αναμφισβήτητη είναι και η μεγάλη μόλυνση των νερών που αποτελούν τον πραγματικό πλούτο και κοινωνικό αγαθό για τους κατοίκους. Όλοι ξέρουμε τον πολυμέτωπο πόλεμο για το νερό που έχει ανοίξει είτε αφορά την εκμετάλλευση των αστικών υδάτων είτε τις εταιρίες εμφιάλωσης. Τέλος, έχουμε πιθανές κατολισθήσεις και άλλα ανάλογα εδαφολογικά προβλήματα ενώ και κίνδυνο σεισμών.

Ένα απ' τα σημαντικότερα ζητήματα σχετικά με τις εξορύξεις, χερσαίες η θαλάσσιες είναι η αυξημένη πιθανότητα ατυχήματος. Να θυμηθούμε την πρόσφατη περίπτωση της Σαλαμίνας και του μαζούτ στο Σαρωνικό και τον Πειραιά. Θυμόμαστε την τραγωδία στον κόλπο του Μεξικού το 2010 όπου μια έκρηξη στις εγκαταστάσεις της BP 1.600 μέτρα κάτω από το νερό, επέτρεψε τη διαρροή πετρελαίου και φυσικού αερίου μέχρι την εξέδρα «Deerwater Horizon», την οποία βύθισε, ενώ οδήγησε και στον θάνατο των 11 εργαζομένων. Είναι σαφές πως παρά τις ρητορικές περί κερδοφορίας της τοπικής κοινωνίας οι μόνοι κερδισμένοι θα ναι η κοινοπραξία ENERGEAN OIL AND GAS / PETRA και οι διάφοροι, θεσμικοί ή μη, εμπλεκόμενοι. Η τοπική κοινωνία αυτό που θα παραλάβει θα ναι καμένη γη. Στο όνομα του «εθνικού σκοπού» ή του δημόσιου συμφέροντος, κράτος και μεγαλοεταιρίες συμβάλλουν στην κοινωνική αποσταθεροποίηση και την περιβαλλοντική καταστροφή ολόκληρων περιοχών

Οι « νέες θέσεις εργασίας» που ευαγγελίζονται είναι το δόλωμα μπροστά απ την παγίδα. Η “ανάπτυξη” που έρχεται να μας “σώσει” αφορά ξεπερασμένες μορφές ενέργειας σε μία χώρα αρκετά “παρθένα” από την βαριά εκβιομηχάνιση, οδηγώντας την με μαθηματική ακρίβεια στον θρήνο θυμάτων. Πιο συγκεκριμένα για τις ελάχιστες και πρόσκαιρες θέσεις εργασίας που θα δημιουργηθούν, πόσα χωράφια θα ρημαχτούν, πόσα κοπάδια θα αφανιστούν, τι θα απομείνει από τον τόπο μας; Με τη σύμβαση για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και

εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στην Ήπειρο ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Γιώργος Σταθάκης και οι εκπρόσωποι των εταιρών της κοινοπραξίας βάζουν το χέρι του για την καταστροφή ακόμη ενός τόπου.

Η προοπτική της έρευνας και εξόρυξης υδρογονανθράκων σε περιοχές κοντά στα Γιάννενα, έχει ξεσηκώσει έντονες διαμαρτυρίες στους κατοίκους, των περιοχών που περιλαμβάνονται στο σχέδιο αλλά και του λεκανοπεδίου ολοκλήρου. Οι κάτοικοι των γύρω χωριών δημιούργησαν μια κίνηση πολιτών ενάντια στην έρευνα και την εξόρυξη με όνομα «Σώστε την Ήπειρο: Όχι στη χερσαία εξόρυξη υδρογονανθράκων». Σε λίγο χρονικό διάστημα οι πρωτοβουλίες πλήθυναν. Μετά από εκδήλωση που διοργάνωσε η Χειρονομία- Αντιεξουσιαστική Κίνηση δημιουργήθηκε η «Ανοιχτή Συνέλευση στα Γιάννενα ενάντια στις εξορύξεις». Ακολούθησαν πρωτοβουλίες στην Αθήνα, την Άρτα, στην Πρέβεζα, στη Θεσπρωτία, στην Ιθάκη/Κεφαλονιά.

Τα τελευταία νέα σχετικά με τις έρευνες αφορούν στις εργασίες που έχουν ήδη ξεκινήσει μέσω της ιταλικής εταιρείας Geotech, η οποία έχει αρχίσει την αποψίλωση δασικών περιοχών ανοίγοντας μονοπάτια, κόβοντας δέντρα και βάζοντας κορδέλες και πασαλάκια οριοθετώντας τις περιοχές που θα τρυπήσουν, ενώ σε κάποια σημεία έχει ήδη ξεκινήσει η πρώτη φάση των ερευνών, οι σεισμικές εκρήξεις. Κάτοικοι και αλληλέγγυοι καταφέραμε σε κάποιες περιπτώσεις να εμποδίσουμε τα συνεργεία, τα οποία δεν μπόρεσαν να δείξουν τις απαραίτητες άδειες και αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν. Να σημειώσουμε πως δεν υπάρχει καμία σήμανση κινδύνου στην περιοχή που έχουν ξεκινήσει οι εργασίες, αυξάνοντας τον κίνδυνο ενδεχόμενων ατυχημάτων. Επιπλέον οι παρεμβάσεις στο πεδίο μας έδειξαν τα τεράστια γεωτρύπανα που προσπαθεί να εγκαταστήσει η εταιρία για τις έρευνες, τα οποία μεταφέρονται με ελικόπτερα. Όταν με την παρουσία ομάδας παρέμβασης ένα από αυτά τα ελικόπτερα σταμάτησε τη διαδρομή του, εμφανίστηκε αμάξι με security που απειλούσε. Ακόμα αστυνομικές δυνάμεις της περιοχής ζητούσαν τα στοιχεία ατόμων που

συμμετείχαν στην παρέμβαση χωρίς κανέναν απολύτως λόγο αφού όπως προείπαμε δεν υπάρχει καμία ένδειξη εργοταξίου. Τις αστυνομικές δυνάμεις τις είδαμε βέβαια σε αρκετές παρεμβάσεις ως τώρα, στο αρχαίο θέατρο Δωδώνης σε παρέμβαση ενάντια στις χορηγίες των πετρελαιοικών στο φεστιβάλ Δωδώνης, στο Ηρώδειο στην Πανηπειρωτική γιορτή, στην εκδήλωση υπέρ των εξορύξεων στον Πολιτιστικό Χώρο Δημήτρης Χατζής «Παλαιά Σφαγεία» με ομιλητή τον Ηλ. Κονοφάγο.

Στις πολυμέτωπες επιθέσεις τους απαντάμε με ακηδεμόνευτους συλλογικούς αγώνες για την φύση και την ελευθερία, σε άμεση αλληλεγγύη με τον αγώνα της Χαλκιδικής ενάντια στην Eldorado Gold και τον αγώνα του Αχελώου ενάντια στο φράγμα της Μεσοχώρας. Όσο Καχυμιάνηδες και Καλογιάννηδες θα ξεπουλάνε στις πολυεθνικές, τόσο θα προτάσσουμε την ανάγκη για κοινωνικό έλεγχο και αμεσοδημοκρατική διαχείριση της ενέργειας.



ΑΠΕ: ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ

Ως Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ) ορίζονται οι μη ορυκτές ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, δηλαδή η αιολική, η ηλιακή και η γεωθερμική ενέργεια, η ενέργεια κυμάτων, η παλιρροϊκή ενέργεια, η

υδραυλική ενέργεια, τα αέρια τα εκλυόμενα από χώρους υγειονομικής ταφής, από εγκαταστάσεις βιολογικού καθαρισμού και τα βιοαέρια.

Έχουμε όλοι ακούσει για αυτές τις περίφημες εναλλακτικές μορφές ενέργειας, που πρόκειται να αντικαταστήσουν τα ορυκτά καύσιμα για μια πιο περιβαλλοντικά συμβατή παραγωγή ενέργειας, στα πλαίσια της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής. Ως το 2020 συγκεκριμένα η τεχνολογία των ΑΠΕ πρόκειται να διεισδύσει στην ελληνική αγορά κατά 20% ενώ όπως δηλώνει ο Π. Κάπρος¹ «οι ελληνικές Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, με βάση τους στόχους της Ε.Ε. θα πρέπει να παράγουν ως το 2030 πάνω από το 60% της ηλεκτρικής ενέργειας»(της χώρας).

Είναι όμως τα πράγματα τόσο καθυστερημένα όταν συχνά τοπικές κοινότητες αντιστέκονται στις ΑΠΕ ; Είναι οι ΑΠΕ η λύση του προβλήματος της υπερεξάντλησης των φυσικών πόρων ή αποτελούν προσημαστικές λύσεις που δεν αγγίζουν το ίδιο το πρόβλημα, την τάση του συστήματος της κρατικής-ιδιωτικής διαχείρισης για συνεχή οικονομική μεγέθυνση και την έλλειψη συλλογικής απόφασης των κοινωνιών.

Ας πάρουμε το παράδειγμα των **αιολικών** που η χρήση τους είναι πιο εκτεταμένη στην Ελλάδα. Αντιδράσεις έχουν ξεσπάσει σχετικά με την εγκατάσταση και λειτουργία μεγάλων αιολικών πάρκων, των λεγόμενων (βιομηχανικών) ΑΠΕ σε πολλές περιοχές . Στην Κρήτη², τη Λακωνία³ την

¹ καθηγητής Ενεργειακής Οικονομίας και Επιχειρησιακής Έρευνας στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο. Υπήρξε μέλος του Δ.Σ. της ΔΕΗ και πρόεδρος της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας. Σήμερα είναι σύμβουλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά και κυβερνήσεων πολλών χωρών της Ε.Ε., για την ενεργειακή ένωση και την εφαρμογή κοινής ευρωπαϊκής ενεργειακής πολιτικής

² Δείτε παρακάτω για την περίπτωση της Κρήτης.

Εύβοια, στα Άγραφα⁴, στα Δερβενοχώρια , στο νησί του Αη Γιώργη, στα νησιά Άνδρο-Νάξο-Τήνο- Πάρο. κ.α⁵ . Οι αντιδράσεις των κατοίκων έχουν να κάνουν με τη συχνά δυσανάλογων διαστάσεων εγκατάσταση σε σχέση με τις ανάγκες της περιοχής, με τη ριζική αλλαγή του τοπίου και των ιδιαίτερων δραστηριοτήτων της περιοχής, είτε αυτές είναι η κτηνοτροφία, είτε η απόλαυση της φύσης στις επισκέψεις, είτε το καθαρό νερό των πηγών. Ακόμα σε πολλές περιοχές δεν υπάρχει οδικό δίκτυο που να υποστηρίζει τη μεταφορά των μηχανημάτων όπως στην περίπτωση των Αγράφων πράγμα που σημαίνει τη διάνοιξη δρόμων για να περάσουν τα τεράστια μηχανήματα και περαιτέρω καταστροφή του τοπίου

³ κατασκευή 48 ανεμογεννητριών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μάνης, στη Λακωνία, επέτρεψε το Συμβούλιο της Επικρατείας.

⁴ Με την πρόσφατη αδειοδότηση των δύο αιολικών σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην περιοχή των Αγράφων τα αιολικά τοποθετούνται σε περιοχές που υπάρχουν πηγές νερού που τροφοδοτούν τους κατοίκους και του χρησιμοποιούνται για κτηνοτροφικούς λόγους και όπου ελλοχεύει ο κίνδυνος από τις χωματουργικές εργασίες στον χώρο των τριών ανεμογεννητριών και από τα υλικά που χρησιμοποιούνται για τη λειτουργία των ανεμογεννητριών (π.χ. τα λιπαντικά).

⁵ εγκατάσταση γιγαντιαίου, βιομηχανικών διαστάσεων έργου, αιολικών πάρκων συνολικής ισχύος 281,5 MW (αρχικά με 95 ανεμογεννήτριες ύψους 100m η κάθε μία), διασυνδεδεμένα μεταξύ τους με υποθαλάσσιο καλώδιο υψηλής τάσης 150 KV συνολικού μήκους 158,86 χλμ. Οι τοπικές κοινωνίες των νησιών είναι ενάντια στην υλοποίηση του βιομηχανικού αυτού έργου.)

Η περίπτωση της Κρήτης:



Η πιο τρανταχτή απ' όλες στη χώρα, η περίπτωση της Κρήτης⁶ όπου η τεράστια εγκατάσταση των ανεμογεννητριών δεν έχει καμία σχέση με τις ανάγκες του νησιού σε ρεύμα και καταλαμβάνει μεγάλο ποσοστό και των τεσσάρων νομών του νησιού. Πρόκειται για θηριώδη έργα (τα περισσότερα μέσα σε προστατευόμενες περιοχές Natura και ΖΕΠ) που καταλαμβάνουν, με 647 ανεμογεννήτριες, περισσότερες από 70 βουνοκορφές, σε όλους σχεδόν τους νομούς της Κρήτης. Για στην Περιφερειακή Ενότητα Ρεθύμνου πρόκειται να εγκατασταθούν συνολικά 18 αιολικοί σταθμοί με συνολικά 180 ανεμογεννήτριες. Αυτοί βέβαια συνοδεύονται όπως παντού από

⁶ Το έργο έχει κατατεθεί από θυγατρική εταιρεία της Γαλλικής Εταιρείας Υδάτων (EDF) και έχει αδειοδοτηθεί από το ΥΠΕΚΑ το 2014. Το έργο αφορά Υβριδικό σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που περιλαμβάνει τέσσερα αιολικά πάρκα και ένα υδροηλεκτρικό έργο, συνολικής ισχύος 190 μεγαβάτ και κόστους επένδυσης 450 εκατ. Ευρώ.

τεράστιες τιμεντένιες εξέδρες πάνω στις οποίες θα στερεωθούν οι ανεμογεννήτριες, δίκτυο μεταφοράς του παραγόμενου ρεύματος και των μηχανημάτων για την εγκατάστασή τους. Οι κάτοικοι της Κρήτης έχουν διοργανώσει πορείες διαμαρτυρίας στα βουνά και στις πόλεις αντιτιθέμενοι στη λεηλασία του τόπου τους που φέρνει αυτό το έργο. Είναι σαφές και από την εμπειρία από άλλες χώρες πως μέσω τέτοιων επενδύσεων, οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες όπως η EDF λεηλατούν τα νερά των εκάστοτε περιοχών με συνέπειες καταστροφικές για τους τοπικούς πληθυσμούς και τις τοπικές δραστηριότητες. Το τεραστίων διαστάσεων αποσκοπεί στο να κάνει την Κρήτη ενεργειακό κόμβο τον οποίο θα εκμεταλλεύεται η εταιρία πουλώντας ενέργεια και πλουτίζοντας σε βάρος του τοπικού πληθυσμού. Όλα αυτά ενώ η περιοχή της Σητείας έχει υπερκαλύψει τον εθνικό μέσο όρο σε εγκαταστάσεις ΑΠΕ οι οποίες έχει φανεί πως έχουν μη αναστρέψιμες και σίγουρες βλαβερές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Οι αντίσταση των τοπικών κοινοτήτων, λαϊκές συνελεύσεις που δημιουργούνται δείχνουν πως αντίθετα με ότι οι φορείς προσπαθούν να δείξουν υπάρχει διάθεση για αυτόνομη δράση και συλλογική αντίσταση και απόφαση.

Η περίπτωση της Λιμνοθάλασσας Μεσολογίου:



Στην περίπτωση της λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου, το 2014 εκπονήθηκε ΜΠΕ νέας μονάδας επεξεργασίας αγροτικών υπολειμμάτων (φυτικής βιομάζας) προς παραγωγή βιοαερίου και μονάδας ηλεκτροπαραγωγής από **βιοαέριο** ισχύος 0,9 MW σε γήπεδο πενήντα οκτώ (57,61) στρεμμάτων στη θέση Παλαιοκαμάρες του Δήμου Μεσολογγίου. Το έργο αυτό έχει μεγάλες συνέπειες σε μια προστατευόμενη περιοχή όπως αυτή της λιμνοθάλασσας, της μεγαλύτερης από τις λίγες λιμνοθάλασσες της χώρας. Πέρα από τη μόλυνση του εδάφους, μπορεί κανείς εύκολα να αντιληφθεί τη δυσωδία στην ευρύτερη περιοχή, όπως και την μόλυνση του αέρα, πιο συγκεκριμένα «Οι εκπομπές οξειδίων του αζώτου των μονάδων αυτών ισοδυναμούν σχεδόν με τριπλασιασμό του στόλου των αυτοκινήτων στην ευρύτερη περιοχή του Μεσολογγίου.» Από κείμενο της Ομάδας Πολιτών «**λιμνοθάλαζα**»)

Είναι λοιπόν η ενέργεια των ΑΠΕ που προωθείται νομικά και οικονομικά απ'το μεγάλο κεφάλαιο η «καθαρή ενέργεια που έχει τη δυνατότητα να εκποτίσει τη βρώμικη ενέργεια των ορυκτών καυσίμων με μια ενέργεια που δεν θα βλάπτει το προβάλλον και τους ανθρώπους; Μπορούν οι ΑΠΕ να περιορίσουν την εκπομπή ρυπων που ευθύνονται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου; Είναι οι ΑΠΕ ένα λιγότερο συγκεντρωτικό σύστημα;

1) Αφενός η μείωση χρήσης των ορυκτών καυσίμων και η εντατικοποίηση της χρήσης ΑΠΕ δεν καλύπτει τις υπάρχουσες ανάγκες, έτσι το πρώτο ερώτημα της αντικατάστασης των ορυκτών απαντιέται εύκολα αρνητικά.

2)για οικονομικούς λόγους δίνεται προβάδισμα στις βιομηχανικού τύπου ΑΠΕ, πράγμα που σημαίνει επιβάρυνση του περιβάλλοντος.

3) και οι ΑΠΕ ενοχοποιούνται για σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στις τοπικές κοινωνίες ιδιαίτερα σε περιπτώσεις που κάθε άλλο παρά ήπια είναι η χρήση τους.

4) Η επιδοματική πολιτική στην οποία στηρίζεται η εξάπλωση της χρήσης ΑΠΕ όχι μόνο λειτουργεί προσχηματικά και συγκεντρωτικά με στόχο τον περαιτέρω πλουτισμού του μεγάλου κεφαλαίου αλλά ανοίγει το δρόμο για την εγκατάσταση δυσανάλογης κλίμακας έργων σε σχέση με τις ανάγκες τις εκάστοτε κοινότητας.

5)όσον αφορά τους ρύπους μάλλον δεν θα μειωθούν όχι αφού και η συμφωνία του Παρισιού προβλέπει ότι οι εκπομπές ρύπων θα εξακολουθούν να αυξάνονται μέχρι το 2020, παρά την αύξηση της χρήσης των ΑΠΕ.

Η προσπάθεια να γίνει η χώρα και συγκεκριμένα το αιγαίο εξαγωγέας πράσινης ενέργειας» καμία σχέση δεν έχει με τις ανάγκες και τις αποφάσεις της τοπικής κοινωνίας αι αφορά τα κέρδη των μεγάλων εταιριών/επενδυτών.

Βλέπουμε πως το ερώτημα λοιπόν, δεν τίθεται τόσο μονοδιάστατα ή απλοϊκά όσο θέλουν να το παρουσιάσουν οι υποστηρικτές της «πράσινης ανάπτυξης». Τα πλαστά διλλήματα μεταξύ καθαρής και βρώμικης ενέργειας δεν τοποθετούνται σίγουρα στο κέντρο του προβλήματος που είναι η αντιμετώπιση της ενέργειας ως πηγή πλουτισμού και κερδοσκοπίας, η εμπορευματοποίηση της από το κεφάλαιο και το κράτος, η συγκεντρωτική διαχείριση της με αποτέλεσμα τις ανεξέλεγκτες επιπτώσεις στη φύση και τον άνθρωπο.

Βλέπουμε στις κουβέντες γύρω απ' τις ΑΠΕ το πολιτικό ζήτημα της απόφασης να παραμένει ακέραιο.

Οφείλουμε να αναδείξουμε το ζήτημα του ποιος αποφασίζει για τη διαχείριση της ενέργειας οι εταιρείες ή οι κοινωνίες; Να ξεκινήσουμε να ασκούμε κριτική στα έτοιμα δίπολα που θέτει η εξουσία, στη μη αναλλακτική της υπερεξάντλησης των φυσικών πόρων, των κοινών αγαθών

στο βωμό του κέρδους κρατικού ή ιδιωτικού, στη διαχείριση της ενέργειας από απ' τις κυρίαρχες οικονομικές ελίτ. Εάν έρθουμε σε ρήξη με το φαντασικό της ανάπτυξης και της αλόγιστης «κυριαρχίας» επι της φύσης(και του ανθρώπου),θα δούμε που τελειώνει η πραγματική χρήση και που αρχίζει το κέρδος λόγω συμφερόντων, θα δούμε πως η ανάπτυξη αποτελεί το πρόσχημα της λεηλασίας και κερδοφορία σε βάρος της οικολογικής καταστροφής.

Γιατί πρέπει να παράγουμε αυτήν την ενέργεια, για ποιον θα την παράγουμε και τι ενέργεια θα παράγουμε; Αυτό είναι το ερώτημα που οφείλουμε να θέσουμε και να το απαντήσουμε όλοι και όλες αφού το ζήτημα της διαχείρισης της ενέργειας μας αφορά άμεσα, σήμερα. Εμείς απαντάμε με κινήματα για την ενέργεια με κέντρο και πρόταγμα την άμεση δημοκρατία.



εκδήλωση-συζήτηση

ενέργεια για τι και για ποιον ;

ενάντια στην καταστροφή που φέρνει η ανάπτυξη

10 Φεβράρι 2018 8 μμ

θα μιλήσουν :

- Κίνηση σώστε την Ήπειρο
- Αχερώς - SOS
- Λιμνοθάλασσα [Μεσολόγγι]

στον Ε.Κ.Χ. Αιλιμούρα

Τσιριγώτη 14 εντός στοάς Σκόρδου



**ΕΞΩ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ**

Χειρονομία-Αντιεξουσιαστική Κίνηση

(ανοικτή συνέλευση κάθε Πέμπτη 7μμ στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αιλιμούρα,
Αραβαντινού 6, εντός στοάς Σκόρδου, Τσιριγώτη 14)

ΜΕΣΟΧΩΡΑ/ΕΚΤΡΟΠΗ ΑΧΕΛΩΟΥ: ΕΝΑ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΩΡΑ ΑΠΟ ΠΟΛΥ ΠΑΛΙΑ



Το φράγμα της Μεσοχώρας αποτελεί μέρος του φαραωνικού σχεδίου της εκτροπής του Αχελώου- ένα σχέδιο που χρονολογείται το 1964 με πρώτη αναφορά σε εξαγγελία του Γ. Παπανδρέου. Σκοπός, η μεταφορά ποσοτήτων νερού στη λεκάνη απορροής του υπερεξαντλημένου, λόγω της χρόνιας μονοκαλλιέργειας βαμβακιού Πηνειού με αποτέλεσμα την άρδευση του Θεσσαλικού κάμπου. Το ενδιαφέρον και οι βλέψεις της ΔΕΗ για να συνδεθεί η εκτροπή με υδροηλεκτρικά εργοστάσια στον Αχελώο είναι πολύ παλιά επίσης , από το 1984, με την αρχή των εργασιών για το φράγμα της Μεσοχώρας το 1986.

Το φράγμα της Μεσοχώρας σε περίπτωση λειτουργίας του θα δημιουργήσει μία τεχνητή λίμνη μεγέθους 7,8 τετραγωνικών χιλιομέτρων, που θα εξαφανίσει το χωριό μετατρέποντας το σε δεξαμενή, της οποίας το νερό θα περνούσε πρώτα προς το Υ/Η εργοστάσιο της Γλύστρας μέσα από μια σήραγγα μήκους 7,4 χιλιομέτρων. Στη συνέχεια θα συνέχιζε προς το φράγμα της Συκιάς. Εκεί θα δημιουργούσε μια δεύτερη, μεγαλύτερη λίμνη

από όπου ένα μέρος των νερών θα διοχετευόταν μέσω μιας άλλης σήραγγας μήκους 17,4 χιλιομέτρων στην άλλη πλευρά της Πίνδου, στον θεσσαλικό κάμπο. **Στο αρχικό σχέδιο προβλεπόταν η λεκάνη του Αχελώου να μετέφερε στη λεκάνη του Πηνειού περίπου 1,2 δισεκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού το χρόνο. Σήμερα μετά από τόσα χρόνια οι απαιτήσεις του έργου για τη μεταφορά νερού έχουν πέσει στο 250 εκ. κμ.** Ήδη δηλαδή έχουμε μια οπισθοχώρηση στο πλάνο πριν ακόμα υλοποιηθεί. Μια απόδειξη για να καταλάβουμε την σαθρότητα και τις διαστάσεις του έργου.

Από το 1994 έχουμε μια εναλλαγή σε ακυρώσεις από το ΣτΕ , τροποποιήσεις του πλάνου και διακοπή των εργασιών περιστασιακά. Μέχρι το 2014 έχουμε αυτές τις συνεχόμενες ακυρώσεις όταν το 2015 υποβάλλεται νέο πλάνο που αφορά μόνο τη δημιουργία και λειτουργία του Υ/Η εργοστασίου της Μεσοχώρας, το οποίο παίρνει έγκριση και αδειοδοτείται περιβαλλοντικά τον Αύγουστο του 2017, στα πλαίσια της φρενήρους αναπτυξιακής πολιτικής της σημερινής κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ γύρω από την ενέργεια. Αυτή η πολιτική περιλαμβάνει ξεπερασμένες και καταστροφικές μορφές ενέργειας όπως οι εξορύξεις υδρογονανθράκων και σταδιακά την πλήρη παράδοση στο ιδιωτικό κεφάλαιο το αγαθό της ενέργειας.

Οι επιπτώσεις στο περιβάλλον της περιοχής του ποταμού σε περίπτωση λειτουργίας των φραγμάτων θα γίνουν αισθητές σε όλα τα μέρη που διασχίζουν τα 280 χιλιόμετρα του, από τη νότια Πίνδο, ως το Ιόνιο. Εκτός από τον κατακλυσμό της Μεσοχώρας θα έχουμε κατακλυσμό της κοιλάδας του Αχελώου και μεγάλων δασικών εκτάσεων. Ταυτόχρονα, τη συσσώρευση φερτών υλών που στερεί από το ρογ του ποταμού τα γόνιμα υλικά, αλλάζοντας το μικροκλίμα της περιοχής, καθιστώντας το από ποτάμιο σε λιμναίο και στομώνοντας εν καιρώ το ίδιο το φράγμα. Ακόμα

έχουμε αποδεδειγμένα κίνδυνο έντονης σεισμικής δραστηριότητας και μεγάλη μείωση του πληθυσμού άγριων ζώων και της ιχθυοπανίδας.

Η κοινωνική κατακραυγή για το έργο υπήρξε όλα αυτά τα χρόνια αισθητή. Οι κάτοικοι της Μεσοχώρας έδωσαν για πάνω από 35 χρόνια ανυποχώρητο αγώνα για το χωριό και το ποτάμι. Εκδηλώσεις στη Λάρισα και τη Θεσσαλία δείχνουν πως δεν υπάρχει καμία ομοφωνία για το ζήτημα όπως θα θελαν να το παρουσιάσουν οι αρχές. Από το 2007 με αρχική πρωτοβουλία της Πανελλαδικής Κίνησης ενάντια στην εκτροπή του Αχελώου, πολίτες των χωριών, αντιεξουσιαστικές συλλογικότητες αλλά και οικολογικές οργανώσεις βρίσκονται τα καλοκαίρια στις όχθες του Αχελώου για κατασκήνωση ενώ διοργανώνονται πολιτικές συζητήσεις, συνελεύσεις και διαδηλώσεις στο φράγμα.

Οι κάτοικοι προσέφυγαν έξι φορές στο ΣτΕ για να εμποδίσουν την κατασκευή του έργου. Το ΣτΕ αποφάσισε κατά της εκτροπής και τις έξι φορές. Ωστόσο η πίεση των ντόπιων και «εθνικών» συμφερόντων συνεχίζει να επαναφέρει το θέμα της εκτροπής στο προσκήνιο. Τα συμφέροντα αυτά συνδέονται με τη συγκάλυψη των ευθυνών σχετικά με τη μόλυνση του Πηνειού που δεν μπορεί να αρδεύσει πια τη Λάρισα και τον Θεσσαλικό κάμπο. Οι ευθύνες αυτές καλύφθηκαν πίσω από τα σχέδια εκτροπής του Αχελώου που χρησιμοποιήθηκε για να δημιουργήσει στους κατοίκους του Θεσσαλικού κάμπου ψεύτικες ελπίδες περί «ανάπτυξης» για τον τόπο τους. Την ίδια στιγμή συνέχιζαν την ακατάλληλη μονοκαλλιέργεια βαμβακιού , που κατέστρεψε τον υδροφόρο ορίζοντα του Θεσσαλικού κάμπου, λόγω των επιδοτήσεων της ΕΕ. Αυτοί που θα κερδοφορήσουν και κερδοφορούν από την «επιχείρηση» εκτροπής του Αχελώου προσπαθούν να πείσουν πως αυτό το σαθρό σχέδιο της εκτροπής του δεύτερου μεγαλύτερου ποταμού της χώρας είναι η μόνη εναλλακτική -από την οποία εξαρτάται η ενεργειακή βιωσιμότητα όλης της χώρας-. Τα φράγματα είναι έργα με ελάχιστη βιωσιμότητα, δεκαετιών. Ενώ τα ήδη υπάρχοντα φράγματα στον Αχελώο

θα μείωναν την αποδοτικότητα ενός ακόμη φράγματος στον άνω ρου. Το φράγμα της Μεσοχώρας χρειάζεται ήδη αποκατάσταση και συντήρηση , μετά από τα 13 χρόνια κατασκευής του. Έχοντας εμπειρία από άλλα περιβαλλοντικά έργα γνωρίζουμε οι αποκαταστάσεις δεν έρχονται ποτέ. Η κυβέρνηση στα λόγια ακυρώνει την απόφαση εκτροπής , στις πράξεις όμως ανοίγει το δρόμο για την εκτροπή, αφήνοντας ασφράγιστη τη σήραγγα της Συκιάς, δίνοντας περιβαλλοντική αδειοδότηση στο υδροηλεκτρικό έργο (ΥΗΕ) της Μεσοχώρας.

Ενώ ξεκινάει η πώληση υδροηλεκτρικών μονάδων της ΔΕΗ σε ιδιώτες και μια σειρά από έντονες αλλαγές στο ενεργειακό νομικό πεδίο γίνεται κατανοητό πως έχουμε μια επίθεση από μεριάς ιδιωτικού κεφαλαίου σε συνεργασία με τον κρατικό μηχανισμό στο πεδίο της ενέργειας στο όνομα του «δημόσιου συμφέροντος». Η

εμπορευματοποίηση και λεηλασία της ενέργειας και του νερού γίνεται φανερή στον άνω ρου του Αχελώου και στον μολυσμένο Πηνειό, στην υπερεξάντληση των υδάτινων πόρων μέσω των εταιρειών εμφιάλωσης που θέλουν στην ιδιοκτησία τους το νερό, στην οικοπεδοποίηση υδάτινων περιοχών. Θεωρούμε στην κατεδάφιση του φράγματος κομβικό κομμάτι στην οριστική ακύρωση της εκτροπής. Εναντιωνόμαστε στις ευρύτερες καταστροφικές συνέπειες του ίδιου του φράγματος ακόμα και αν ήταν αυτόνομο έργο.

Επίδικο των αγώνων είναι να παραμείνει ο Αχελώος ποτάμι και όχι άθροισμα λιμναίων συστημάτων. Να διατηρήσει τη λειτουργία του ως ποταμού και να αποτραπεί η καταστροφή της Μεσοχώρας. Να κατεδαφιστεί το φράγμα της Μεσοχώρας και να σφραγιστεί η σήραγγα της

Συκιάς.



Τι μπορούμε να κάνουμε:

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι το οικολογικό πρόβλημα είναι βαθύτατα πολιτικό και κοινωνικό πρόβλημα:

α) Αφορά την πολιτική θέσμιση της νεοφιλελεύθερης ολιγαρχίας που επιδιώκει την απεριόριστη οικονομική "ανάπτυξη", που σημαίνει την λεηλασία των φυσικών πόρων προς όφελος ενός παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος που στοχεύει μόνο στην κερδοφορία, το οποίο βρίσκεται σε σχέση αλληλεξάρτησης και συνεργασίες με τις δυνάμεις της κρατικής εξουσίας. Προτείνουμε μία άλλη μορφή κοινωνικής θέσμισης, οριζόντιας, αμεσοδημοκρατικής και οικολογικής, με δίκτυα κοινοτήτων, κινήσεων και κινημάτων βασισμένα στην αλληλεγγύη, την ελευθερία και την ισότητα, πέρα και ενάντια στην αυθεντία κράτους-κεφαλαίου.

β) Αφορά εξίσου και την υιοθέτηση από την κοινωνία ενός τρόπου ζωής που βασίζεται στην απαξίωση της σχέσης του ανθρώπου προς τη φύση, προς την ανθρωπότητα και προς το μέλλον και την κυριαρχία της κατανάλωσης και της παθητικότητας. Προτείνουμε μία διαφορετική παιδεία, έναν διαφορετικό τρόπο ζωής, βασισμένο στον σεβασμό του οικοσυστήματος, τον αυτοπεριορισμό της κοινωνίας, την επίγνωση της θνητότητας, την κριτική γνώση και την αυτονομία.

γ) Η πολιτική διάσταση της οικολογίας αφορά το κεντρικό ζήτημα της εξουσίας: Ποιος αποφασίζει και με ποιον τρόπο; Ποιος εφαρμόζει την απόφαση και στο όνομα τίνος; Δεν είναι δουλειά των κινημάτων να δώσουν απάντηση σε ψευδή διλήμματα όπως υδρογονάνθρακες ή λιγνίτης. Πρέπει να θέσουν το πραγματικό δίλημμα: Καταστροφή ή Αυτονομία; Η συγκάλυψη της γνώσης και τα ψεύδη της εξουσίας πρέπει να αποκαλυφθούν ως αυτό που είναι: τρόποι να κρύβουν τα πραγματικά κοινωνικά ζητήματα: Το ζήτημα της ανισότητας, των αποκλεισμών, της κρατικής ολιγαρχίας, της χειραγώγησης της κοινωνίας.

δ) Το ενεργειακό ζήτημα σημαίνει λοιπόν να θέσουμε το ερώτημα: Ενέργεια για τι και για ποιον; Για τη βαριά βιομηχανία καταναλωτικών προϊόντων; Για στρατιωτικές και πολεμικές δαπάνες; Για την μετατροπή της χώρας σε πρατήριο; Για τα κέρδη των πολυεθνικών; Πρέπει να θέσουμε το ερώτημα δημόσια, στο επίκεντρο και της κοινωνίας και να δημιουργήσουμε εμείς τον ελεύθερο δημόσιο χώρο που μπορεί να συζητηθεί το ερώτημα. Το ενεργειακό ζήτημα δεν αφορά μόνο τις μορφές ενέργειας, αφορά την ζωή μας και ποιος αποφασίζει γι' αυτή.

ε) Στις σύγχρονες γραφειοκρατικές ολιγαρχίες οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι εκλέγονται για να αποφασίζουν για το δικό τους συμφέρον. Το "εθνικό συμφέρον" σημαίνει το συμφέρον των κρατικών και κεφαλαιουχικών ελίτ. Ο ενεργειακός σχεδιασμός της χώρας εντάσσεται σε ένα δίκτυο γεωπολιτικών δεσμών και συγκρούσεων, επιβάλλεται από τις διακρατικές και υπερεθνικές συμμαχίες, εξυπηρετεί τα συμφέροντα μιας παγκόσμιας ελίτ που αγωνίζεται για την διόγκωση της εξουσίας της και την διαπλάτυνση του χάσματος της ανισότητας. Πρέπει να αποκαλύψουμε αυτά τα συμφέροντα και να γεφυρώσουμε τους τοπικούς αγώνες για γη και ελευθερία με την παγκόσμια αγωνία ενάντια στην κρατική κυριαρχία και την λεηλασία της φύσης και των κοινοτήτων. Πρέπει να δημιουργήσουμε ελεύθερους δημόσιους χώρους και κοινότητες οικολογίας και αλληλεγγύης, τον κόσμο που θέλουμε να υπερασπιστούμε.

στ) Οι αγώνες για άμεση δημοκρατία είναι και αγώνες για την υπεράσπιση της φύσης. Από την Τσιάπας και τη Ροζάβα έως την Ήπειρο και το Βόλο, τα κινήματα υπεράσπισης της φύσης συγκροτούνται σε αμεσοδημοκρατικά δίκτυα και κοινότητες, αμφισβητούν ενεργά το κυρίαρχο οικονομικό ληστρικό μοντέλο, μάχονται ενάντια στο κυρίαρχο φαντασιακό της ανάπτυξης, συγκρούονται ενάντια στις κρατικές δυνάμεις καταστολής. Παράλληλα δημιουργούν νέες μορφές δημοκρατικής ζωής, όπου η οικονομία υποτάσσεται στην πολιτική της κοινωνικής αυτονομίας.

ζ) Η αυτονομία προϋποθέτει την άμεση συμμετοχή, ενάντια στις κομματικές παγίδες της εκπροσώπησης. Τα σύγχρονα κινήματα δημιουργούν αυτόνομες, ακομμάτιστες μορφές αγώνα όπου καθένας συμμετέχει σαν ελεύθερο άτομο και όλοι μαζί συνθέτουν ανοιχτές συλλογικότητες. Η προσπάθεια κομματικών μηχανισμών να εκμεταλλευτούν τους οικολογικούς αγώνες οδηγεί μόνο σε διάσπαση και ηττοπάθεια.

η) Ο τρόπος οργάνωσης, δράσης, αντίστασης, υπεράσπισης και ζωής του αγώνα ενάντια στη λεηλασία και τη φύση δεν μπορεί παρά να είναι άμεσοδημοκρατικός, οριζόντιος και να περιλαμβάνει όλη την κοινωνία, εκτός από τους υπαλλήλους του κράτους και των πολυεθνικών. Τα κοινά που αφορούν τη φύση και την αποανάπτυξη δεν είναι ιδιοκτησία κανενός, αντιθέτως πρέπει να τίθενται υπό κοινωνικό, αμεσοδημοκρατικό έλεγχο και φροντίδα. Η συμμετοχή στην υπεράσπιση των κοινών είναι ο σπόρος μιας νέας παιδείας απέναντι στη φύση και τη ζωή.

θ) Η κλίμακα της καταστροφής, η κλίμακα των κρατικών επεμβάσεων στη φύση και την κοινότητα έχουν φέρει τον πλανήτη και τις κοινωνίες στα όρια της επιβίωσης. Το δίλημμα που αντιμετωπίζουμε σήμερα είναι θεμελιώδες, πολιτικό και υπαρξιακό. Είτε οι αγώνες για την υπεράσπιση της κοινωνίας και της φύσης θα σκοπεύουν στην ελευθερία, την ισότητα και την άμεση δημοκρατία, είτε θα βρεθούμε σύντομα στην κόλαση του αφανισμού και του ολοκληρωτισμού



Από την μεγάλη πορεία ενάντια στις εξορύξεις της 1^{ης} Ιούνη 2018 στα Γιάννενα.



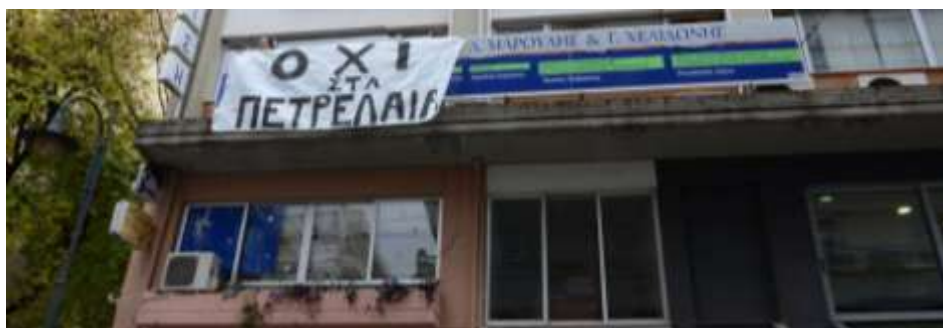
Φωτογραφία από τις εξορύξεις στην Basilicata της Ιταλίας



Από το ατύχημα της Deepwater Horizon της BP στον Κόλπο του Μεξικού (στο οποίο 11 άτομα είχαν χάσει τη ζωή τους) ενώ υπήρξε διαρροή σχεδόν 5 εκατ. βαρελιών πετρελαίου. (2010)



Από την παρέμβαση ενάντια στις εξορύξεις υδρογον/κων στην παρέλαση της 28^{ης} Οκτώβρη 2018.



Από την κατάληψη στα γραφεία του ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ στην πανελλαδική μέρα δράσης ενάντια στις εξορύξεις στις 28/10/2018.

Εκδήλωση-Συζήτηση

“Κοινότητες ενάντια
στο μύθο της ανάπτυξης:
Χαλκιδική-Πήλιο-Ήπειρος
Απέναντι στα συμφέροντα
κράτους και εταιριών”



Ανεξάρτητη Πηλιορείτικη Ομάδα ΔΡΑΣΗΣ
Επιτροπή Αγώνα Μεγάλης Παναγίας

8 Δεκεμβρη στις 20:00

Ε.Κ.Χ Αλιμουρα Αραβαντινού 6

Χειρονομία - Αντιεξουσιαστική Κίνηση

**ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ
ΠΟΡΕΙΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ
ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ**

1/6/18

Περιφέρεια 6:00μ.μ.

συμμετέχουμε στο μπλοκ της
“Ανοικτής συνέλευσης στα Γιάννενα
ενάντια στις εξορύξεις πετρελαίου”



ενάντια στις φύσης τη λεηλασία
αγώνας για ζωή και ελευθερία

Χειρονομία-Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ενέργεια για τι και για ποιον;

Ποιός αποφασίζει για την ενέργεια:

οι κοινωνίες ή το κράτος και οι εταιρίες;

τι μας ετοιμάζουν;



- >Εξορύξεις υδρογονανθράκων θαλάσσιες και χερσαίες στην Ήπειρο, στο Ιόνιο, στην Αιτ/νια, στη Δυτική Ελλάδα
- >Λειτουργία τεράστιας κλίμακας βιομηχανικών ΑΠΕ (αιολικά πάρκα) στην Κρήτη, στα Δερβενοχώρια, (βιοαέριο) στο Μεσολλόγγι.
- >Επανεναρξη έργων στη Μεσοχώρα στον Άνω ρού του Αχελώου.



τι σημαίνει αυτό;

- >εμπορευματοποίηση της ενέργειας από κράτος και εταιρίες.
- >υπερεξάντληση των φυσικών πόρων.
- >η κλίμακα των έργων δυσανάλογη των αντοχών των τοπικών κοινωνιών.
- >Μη αντιστρέψιμες συνέπειες στη φύση και τις κοινωνίες.



προτάσσουμε

- >συλλογική διαβούλευση και συλλογική απόφαση
- >αποανάπτυξη και άμεση δημοκρατία

ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία
και τον μύθο της ανάπτυξης

ΑΜΕΣΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

